

Loutkářská Chruďim 1.-6.července 1997

Diwa-



HA-



d 10



N^o

5.

DDD (deme do dada)

závěr

Ten, který se táže vyletí s křesla a řičí, lomě rukama do vesmíru hlasem a akcenty výsostně dramatickými: „Oni nevědí, kdy zemřel Král Syrakuský, oni nevědí, kde zemřel Král Syrakuský, oni nevědí, jak zemřel Král Syrakuský, (vyčítavě): a já, já, já to mám vědět?!?!?!“

Poslední slova, pronesená vypjatým hlasem, musí zpívat v intervalech budících příšernou hrůzu „Ironie Veliké Záhady Katastrofální Nicoty“. Dramatická rušnost scény horentně stoupá; scéna řve a řve. Hudba pronáší fortisimem nekonečně monotonní souzvuk pěti za sebou jdoucích tonů, počínaje jednočárkovaným horním C, při čemž sbor hořce plačících vzlyká a jednotliví členové navzájem si taktně kondolují: „Upřímnou soustrast, upřímnou soustrast! — — —“

Ten, který se táže, za zvuků rozjíždějící se tramway se pomalu zvedá rovnou do výše, až nohama úplně zmizí v sufitách.

Nato náhle zařve:

Sbor nicotných: „Dost!“ a hudba a vše rázem ztichne. Po chvíli zazní zvonec.

Hlas nedočkavého interesenta:

„To už je celý?“

Sbor nicotných svobodně a neohroženě:

„To už je celý!“

Sbor neviditelných hořce zapláče a

opona padá.

Pooooooooozieeeee

Perspektiva

Má milá rozmilá, neplakej!
Život už není jinakěj.

Dnes budme ještě veselí
na naší bílé posteli!

Zejtra, co zejtra? Kdožpak ví.
Zejtra si lehneme do rakví.

František GeIIner
sbírka: „Po nás ať přij-
de potopa.“

TAK SI PŘEDSTAVTE,

chrudimští občané chtějí chodit na představení, no fakt, a zájem rok od roku roste.

No ale, účastníci festivalu také chtějí chodit na představení, považte, na všechna.

A děti. Ty děti! Zní to neuvěřitelně, ale také chtějí vidět loutkové divadlo. Navíc třeba i ta představení, která jsou jim určena.

Nechtěl bych, aby se Loutkářská Chrudim stala festivalem uzavřeným jen pro účastníky, na jehož představení se místní nedostanou a o kterém vůbec nemusí vědět. Motivace podílet se na pořádání takového festivalu je pak pro město mizivá.

Nechtěl bych, aby se seminariisté cítili vetřelci na představeních, protože festival spoluvytvářejí a tvoří gró jeho dění.

Nechtěl bych, aby se představení odehrávala bez dětských diváků, pro něž jsou určena.

Kudy ven? Tento problém byl řešen před několika lety, představení se opakují 2 - 4 x (podle velikosti scény). Pro soubory je to obtížné, ale pochopily. Stane-li se však z nejruznějších důvodů, že představení je pouze jedno, nastává veliké dilema. Děsím se představy, že zájem účastníků festivalu a divadlu nakloněných občanů chrudimských budou stavěny proti sobě. Část problémů by nemusela nastat při lepší komunikaci mezi pražskou a chrudimskou částí organizátorů. Pokud ale dojde k nutnému střetu, přece jen bych se přimluvil za "festivaláky". Představa, že se jako účastník festivalu nedostanu na představení hrané v jeho rámci, je absurdní. Do města se přece dá pozvat (a občanům nabídnout) divadlo i mimo festival, což se určitě i děje. Na druhou stranu při včasné zajištění představení v dostatečném počtu k těmto situacím docházet nemusí.

Ale lehce se mluví pisálkovi. Festival se nám slibně rozjel, kvalita představení roste, tak hurá do finále!

Váš František

co uvidíme dnes

Sobota 5. července

DIVADELNÍ KAVÁRNA

14 až 15. 30 Diskuse o představeních souboru
STŘÍPEK, SPOJÁČEK, DLO Cvikov

DIVADLO KARLA PIPPICHA

17 hodin STŘÍPEK Plzeň
I. Faitlová
BRUM-POHÁDKA
ANEB VÝCHOVA MEDVĚDU
V ČECHÁCH
Pro diváky od 4 do 10 let

MALÁ SCÉNA DIVADLA K. PIPPICHA

16 hodin S KAPKA Plzeň
18 hodin V. Juranková, úprava soubor

JABLKO ...

Pro diváky od 12 let
AŤSI Hradec Králové
P. H. Cami, úprava J. Polehňa

KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA

Pro diváky od 12 let

20 hodin S KRAB - Praha
JAK LIŠÁK K BOULÍM
NA HLAVĚ PŘÍŠEL
Pro diváky od 3 do 7 let

LOUTKOVÉ DIVADLO

10 hodin SPOJÁČEK Liberec
K. Čavojský
O UPOVÍDANÉ VRBĚ
Pro diváky od 5 do 8 let

16 hodin VHLAVĚDRÁT Praha

18 hodin S M. Kubátová
VO HONZOJ ZE LHOTY
Pro diváky od 6 let

wybíráme za W.A's

Na straně Skály výzva V. Šrámkové pro všechny loutkáře

Na straně Silnice rozhovor s MLADÝM dramatikem



a co zítra ?

DIVADELNÍ KAVÁRNA

13 až 14. 30 Diskuse o představeních souboru
KAPKA, AŤSI a VHLAVĚDRÁT

MĚSTSKÝ PARK

LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

15 hodin Průvod od Divadla K. Pippicha

16 hodin Vyhlášení výsledků 46. LCH a udílení cen

až 19 hodin Loutková představení pod širým nebem

Ukázky práce seminářů (snad)

Prostějovští výrobci loutek

Dětská dílna loutek

Pivo, limo, kuře, vino

hračky, perník, cetky, cukrovinky

Řízná dechovka

Woni wo sobě

KRAB, Praha

Akram Staněk:

"Když napíšete do zpravodaje, dostanete panáka. Lepší je ale příspěvek psát přímo v redakci. To vás budou přesvědčovat, abyste napsali ještě jednu větu. Oni to nevydrží, když vidí, jak tam těžce něco vymýšlíte, a psychicky vás podpoří druhým, třetím ... panáčkem." A tak jsme tady a píšeme v redakci. Ověřujeme pravdivost tvrzení.

Krystyna

ad 1: Název našeho divadélka vznik takto:

ad 1a

ad 2: Pocházíme ze Slezska a jsme členky polského amatérského divadla TEATR IM. MJR. SZMAUZA z Českého Těšína. Nyní 7 let žijeme v Praze a založili jsme divadélko pro děti.

(V redakci všichni usilovně pracují, cvaká počítač, zatím bez penáka.)

Loutky, scéna, hudba ... vše vzniklo v panelákové sušárně. Hrát jsme začali 1. 6. 1997, takže divadélko existuje už 35 dnů.

(Pořád bez. A k r a m e ! A k r a m e !)

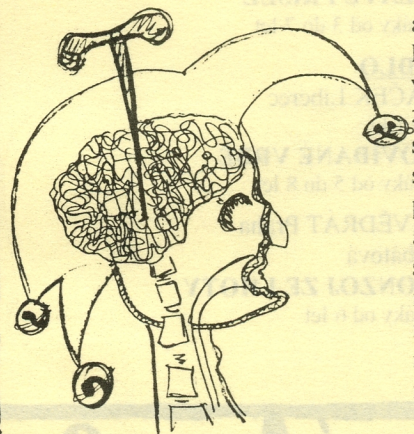
... A po BRUM POHÁDCE byl jeden panáček!

VHLAVĚDRÁT, Praha

ad 1: Název našeho souboru vznikl z latinského filicamus caputum (česky vHLAVĚDRÁT). Když jsme se o tomto názvu dozvěděli, připadalo nám, že spojení těchto slov vhodně navozuje atmosféru loutkových představení. Pomyslný drát v hlavě loutkáře zkratuje jistá mozková centra takto založeného člověka a nutí jej jednat v rozporu s obecně uznávanými pravidly lidského jednání. Tak se často stává terčem posměchu svého okolí a tudíž vyhledává s oblibou společnost lidí podobně postižených. Nicméně přes veškeré ústrky to děláme rádi a výborně se při tom bavíme.

ad 2: K otázce druhé musíme konstatovat, že naše situace není příliš příznivá. Máme sice k dispozici vlastní prostor, ovšem typu "AVENUE" (chodba), byť krásně položený na horním ochozu Libeňské sokolovny. Poměrně protáhlý prostor jsme si rozdělili na několik zkušeben a kavárnu. Vystupujeme zhruba dvakrát měsíčně. Vzhledem k tomu, že nemáme vlastní scénu, hrajeme pohostinsky v různých, často velmi inspirativních, divadelních i nedivadelních prostorech.

Vhlavědrát



KAPKA, Plzeň

ad 1: Název? Byl vymyšlen zcela účelově, neboť bylo hotovo představení, ale název souboru nikoliv. Bylo třeba se náležitě sociálně umístit a zvolit si název souboru, protože tak vyžadovala tehdy některá přehlídka. I padaly návrhy jako "Fritovací hrnec", apod. Nakonec jsme se shodli na KAPCE. Kapička ke kapičce a je tu představení = ideově tématický plán (první, druhý i třetí).

ad 2: Hrajeme ve 3. ZUŠ Plzeň.

P.S. Tamtéž zkoušíme. P.P.S. Někdy hrajeme i jinde. P.P.P.S. Třeba tady.

A repertoár? Jsme tak zapálení, že hoříme, plodíme pouze závažná umělecká díla výrazným způsobem měnící celkový pohled na umělecké zaměření loutkového divadla a toto dalekosáhle posouvající do dosud neprozkoumaných končin. Nebo taky i něco jiného, co se nám zrovna líbí.

Hrajeme 10, 15, 20, 25x ... do roka. A zveme furt ty stejní lidi. Přijde mamka, teta Tonča, jeho sestra, její sestra, naše Barka, neidentifikovatelný létající objekt, Kuli a Juli. Zrzek se psem, Honza s flaškou, a tak.

Premiové otázky: Používáte před představením doping nebo si raději zacvičíte?

No comment.

Máte nějaký souborový sen?

Já odmítám vypovídat a Pěťa si přeje k vánocum potápěčské brýle.

za soubor Petr Pelcl



Woni wo nich

VHLAVĚDRÁT, PRAHA • VO HONZOJ ZE LHOTY

Soubor si vybral pro jevištní zpracování literární text Marie Kubátové, který je psán v podkrkonošském nářečí. Původní pohádku si členové souboru kolektivně zpracovali celkem úspěšně do dramatického tvaru. Měli být však odvážnější v adaptaci zejména písňových textů a některých motivů (tři Honzovy úkoly). Hlavním problémem představení je neujasněná koncepce: částečně se projevují rysy folklorního lidového divadla, částečně "rakvičkarna", částečně rysy studentského recesního divadla, částečně psychologického dramatu. Tato všehochut postihla i herecké výkony, kterým také chyběl jediný styl. Soubor tentokrát nově a poprvé hrál s maňáskovými loutkami, které byly dobře pohyblivé, ale herci málo využili jejich možnosti (zejména pohybem prodlouženými ručičkami). Dekorace je slabou stránkou představení jak výtvarně i technickým řešením. Hudební doprovod byl živý a účinný. Jen zpěvy na předscéně potřebovaly lepší organizaci. Soubor svým vystupováním působil velmi sympaticky a přesvědčil, že má na víc než tentokrát ukázat a je tedy dobrým příslibem pro budoucnost.

Jiří Jaroš, Jiří Davídek, Anna Kusá - Koutná

KAPKA, PLZEŇ • JABLKO...

U loutkářského souboru KAPKA porota ocenila dramaturgický výběr s adekvátním uchopením tématu věkově mladým souborem - biblické legendy se staly výchozím etickým kodexem, k němuž se obrací mladí lidé v hledání a poznávání základních životních otázek.

Dále kladně hodnotíme výběr a použití scénických prostředků v kombinaci herců, jednoduchých loutek, znaků a symbolů, přičemž jejich vzájemné vztahy vycházejí z řádu inscenace a respektují zvolený inscenační styl.

Kvalitními shledáváme režijní koncepci a pedagogické vedení Dany Jandové jednotně směřující k vnitřně pravdivému hereckému výrazu při maximálním využití prostých vnějších prostředků, ať již hereckých nebo scénických.

Oceňujeme také dotažený tvar inscenace.

Porota doporučila souboru propracovat temporytmus inscenace, poněvadž filosofická rovina příběhu vede často k přílišnému zklidnění v hereckém výrazu a k nevyhrocení dramaticky nosných situací.

Vlasta Polednová, Jana Haliřová

AŤSI HRADEC KRÁLOVÉ • KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA

Malé divadelko potulných marionetářů s barokními prvky pracuje drobnými loutkami s Camiho doslovným výkladem pojmů a je radostným divadelním zážitkem. Zde jsou vztahy k příběhu i vztahy mezi interprety jasné. Jdou naproti linii potulných komediantů, a tak zde máme dokonalého a vše chtivě a objektivně prožívajícího herce tahouna Z. Tesaře, který je mimochodem rok od roku lepší.

Strana: nebe

J. Polchňa už unavený z putování se ničím nedá zaskočit, překvapit, ví, že šou musí pokračovat za každou cenu, a tak jevištně existuje v nadhledu, sděluje pocit, že sice už tady vše bylo, ale je profík, takže nic neošidí. M. Weissová je "kandrdas" a v rámci téhle tlupy si hledá místo, tu se přiklání k chtivosti, tu k ležemosti, a tak se ta tlupa doplňuje, a spolu s Camim Saracénem v poušti pouští žilou. Soudím, že váhání a přiklání Weissové by se dalo více tematicky svázat se situacemi, to jest protáhnout lidské lavírování do akcentů příběhu, a pak už není co dodat.

Vladimír Zajíc

Kuse z dis Kuse

RÁMUS Plzeň - Rámus kolem Villona

- soubor nedal nám na začátku klíč, nebylo zřejmé o čem vlastně hraji

- kdo nezná Villonův příběh, ten se o něm nic nedozvěděl. Villon vynívá jako opilec a chvastoun, jeho postava by měla být složitější

- atmosféru se povedlo nastolit, ale vztah k tématu zůstal uvnitř herců

- princip užívání loutek nečitelný, hezké loutky, ale někde jako by jim spíše překážely, málokdo odhalil záměr souboru (loutka jako vnějškové chování člověka, jeho skutečné city a vztahy hrají živě)

- mezi loutkami ještě vztah existoval, ale mezi "živáky" chyběl

- herci velmi nevybavení, špatná jevištní řeč

- hudba muzikálová (pop), nebylo rozumět textům, to u veršů prostě nelze, zpěv v křeči

- nejasná postava Anděly - lepší já Villona / anděl strážný / vysněná dívka?

Vnitřně jsou žhaví, ale vytvořili naprosto chladný tvar. Přerežirováno a přitom neuhráno.

Je téměř troufalost vystoupit tak málo herecky vybaveni na jeviště. Neumějí zacházet s prostorem, jednat s partnerem.

Chybí herecká pokora.

zapsal František

A co děti?

A co děti?

Rámus Plzeň - RÁMUS KOLEM VILLONA

Bylo nepříjemné nerozumět téměř ani slovo. Hlavně Villonovi. Trískání do kytary bylo taky úplně úžasné. Nerozuměli jsme opravdu ani slovo z písniček. Mluvili moc potichu, takže my v desátých řadách jsme toho moc neslyšeli. Na druhou stranu to bylo pro nás více dějově pochopitelné.

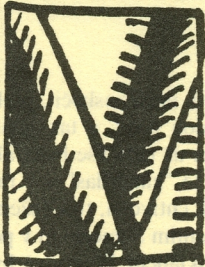
Divadlo v 7 a pul Brno

POVÍDÁM, ZNAKUJI POHÁDKU

I přes to, že tam byly použity různé druhy loutek, nás to nedráždilo. Mluvili dost hlasitě a zřetelně. Nechyběl tomu ani vtip a bylo se pořád na co koukat. Nejvíce si získaly obdiv legrační jazyky s dlouhými nosy.

zapsala členka semináře Monika Bryšová

SPOJÁČEK Liberec - O UPOVÍDANÉ VRBĚ



úsměvně pohádce "o tom, že ne vždy se za štěstím musí běhat do světa", se čtyřmi stromy, čtyřmi loutkami, čtyřmi loutkoherci, vrbou, skálou a klecí na Mařenku, je to vlastně úplně jednoduché :

- 1) nenaslouchat vrbě, co kdyby se za ní schovával Kašpárek
- 2) nehejkat v lese, můžete nastydnout (co vy na to, pane Richter ...?)
- 3) Mařenko, tvoje štěstí není princ, ale Vítek.

Dětský divák to má dobré. Pohádka plyne v tempu klidné řeky, elektronická "samohrajka" inscenaci prokládá velikými plochami libozvučných harmonií a sympatické "unanovské" loutky konverzují zápletku pohádky. Důvěřivá Mařenka skočila Kašpárkovi na špek nejprve u vrby a vzápětí i u skály, kovářský chasník Vítek svému kumpánovi "případouchovává" a Mařenka pochoduje lesními hvozdy.

Když už už hrozí, že při té maršrútě padne vysílením, objeví se lesa pán - hejkal Celer, takto příbuzný televizního Harryho Showmanna. Vládne skvělými hlasovými dispozicemi (zřejmě bude auditivní typ), i když mu do víru přišla tvrdá konkurence - Vítek s Kašpárkem. Přestrojí se za obra, aby zastavili stále pochoduující Mařenku a jejich břichomluvecké číslo nemá chybu. Hejkal chvíli vede na body, když zdecimuje soupeře svou strašlivou zbraní a Mařenku strčí do klece, kterou už na ní měl připravenou. Chrabří hoši však nelení. Poradí Mařence, aby vyslala nastávajícího na speleologickou výpravu a zatímco on si tam uhání nachlazení, Vítek tvrdou pěstí rozrazí Mařenčino vězení. Závěrečnému happyendu nezabrání ani déšť, ani diváci, ani indisponovaný lesní démon. Mařenka prozřela a oběma taškářům, kteří ji celou pohádku tahali za nohu, padne kolem krku (Kašpárkovi jen symbolicky). Závěrečná "finálovka" divákům znovu připomíná, že bychom si z pohádky měli vzít poučení a prosmátat všechny blízké rohy.

Myslím, že děti tuto inscenaci ocení. Je idylická, bezproblémová a mazlivá, zkrátka "na dobrou noc". Tak to, myslím, vnímali i diváci při představení v sále. Já si cením především dvou věcí : poměrně šikovného vodění loutek a inspirace.

Ženská v kleci není pro svobodného chlapa až tak špatná představa ...

Mirek Slavík

Na můj vkus poněkud bezpohlavní představení. Ať už se jednalo o hudbu, scénu, loutky, text, i výkony herecké (možná jen výkon Hejkala byl v poměru k ostatním o něco výraznější). Nevidím žádný důvod k odkrytému vodění loutek, neboť kukátko, zdá se mi, vyšlo by nastejno. Asi bych měl ocenit slušné vodění loutek a srozumitelný příběh, i když o textu by se dalo polemizovat. Loutková činohra. Na bezpohlavní představení bezpohlavní kritika.

Honza Vondráček

Střípek, Plzeň - BRUM POHÁDKA aneb výchova medvědů v Čechách

Málokdy se stane, aby bylo představení na soutěžní přehlídce přijato tak jednoznačně. Stalo se. Proto mi není potřeba příliš rozbírat proč. Je to opravdu představení rodinné a to samo o sobě je znamenitost.

Chci se pokusit pojmenovat některé inscenační postupy, které snad vedly k úspěchům inscenace. Nabídka materiálu: * scéna * výtvarné řešení loutek * technologické řešení loutek.

Scéna: Před uvedením do činnosti mohla slibovat použitím materiálu něco jiného. Možná baladu, možná lyrické drama. Ve chvíli, kdy nabyla své funkce, byly zhodnoceny všechny její nabízené atributy a do konce představení fungovala organicky. Byla více než paravanem, který odmazává vodiče ve chvílích, kdy plní herecký úkol iluzivní hry s loutkou. Proměňovala prostředí, zprostředkovávala požadavek dynamiky v putování, etc.

Výtvarný výraz loutek. Výtvarnice se přesně trefuje do žánru inscenace a výborně charakterizuje postavy. Vše je vedeno v příjemné nepodbizivé stylizaci, která nezklame ani na velkém jevišti. (Jenom nejtmaší medvěd snad přílišným barevným kontrastem v obličejové části pusobilo příliš lidsky.)

Technologické řešení loutek. Bezvadně připravilo prostředky pro komediální hraní, hru s rekvizitou, umožnilo dokonale citové vyjadřování loutkou.

Nevím, jestli tyto potřeby vyšly jako požadavky režisérky nebo je obsahovala nabídka výtvarnice. Jisté je, že tento tandem umí spolupracovat a to je tak trochu zázrak, který by měl být hýčkán.

Malou vadou na kráse je pro mne závěr inscenace. Jako by prostředky byly už vypoužívány a bitva s Kruťasem neposkytla to pravé uspokojení z vítězství. A protože se paní režisérka štítí "operetního finále", ustříhla nám konec.

Nevím, jak budou hodnoceny další inscenační složky, ale bylo to opravdové divadlo.

Kalf 97

Musím se přiznat, že po představení BRUM POHÁDKY Střípku Plzeň se mi ulevilo. Báľ jsem se totiž, že amatérské loutkové divadlo se letos v Chrudimi nedostane za určitou hranici, že zustane utopené v zásadních potížích, v dávných sporech a nudě. Medvěd Barnabáš a medvědice Matylda zabručeli a všechno bylo jinak. BRUM POHÁDKA totiž netrpí žádným zásadním neduhem - pevnou rukou vedená režie, vycizelovaný text, variabilní a používaná scénografie, přiměřená hudba, herecké výkony vzbuzující smích a za všechno dohromady několik potlesků na otevřené scéně. Když se občas zdálo, že by mohla některá replika sklouznout k přílišné sentimentalitě, vykukli zající a odpálili ji. Když už se zdálo, že nebude o čem hrát, děti jsou vychované a vůbec všechno je vyřešené, přišla rodinná hádka a společný nepřítel - medvěd Kruťák, který rodinu zase spojil. Vždyť je to inscenace dokonce didaktická!

Samá chvála, si teď uvědomuji, snad i nějaké výhrady bych měl. Totiž scénografie se hercům občas pod rukama vzpírá a ... Popovídejme si o drobnostech na diskusi. Pro tuhle chvíli děkuji.

Marek Bečka

Od bohu

Spojáček, Liberec - O UPOVÍDANÉ VRBĚ

- Nemělo absolutně větší ambice, než co bylo předvedeno.
- A spali a spali...
- Nic mě neurazilo, ale totálně uspalo.
- Hejkal vypadal jako Stříhavka
- Ein Kessel bunes.
- (mluví marionetář) Unylá hra bez akce. Často podivný charakterový změny - např. Maruška po jeskyni. Přestavby za plnýho světla ruší iluzi dětem. Možná ani nebyly třeba.
- Usnul jsem. Možná to bylo tím deštěm, ale asi ne.

Divadlo loutkových omylů, Cvikov - ČERVOTOČÍ ČAJ

- Neustále mě to probouzel. Totálně zachvátilo.
- Líbil se mi materiál, z jakýho byly udělaný loutky, a líbilo se mi, jak byly zvládnutý.
- Skvělý nápady, ten materiál umělohmotnejch flašek byl výborný.
- Bezkonkurenční, perfektní, neuvěřitelný. Na to, že to dělali asi bez režiséra, to šlapalo. Paráda.
- (Rakušanka mluvící anglicky) Fantazie loutek, nerozuměla jsem sice slovům, ale význam hereckých akcí byl úplně jasný.

- Připadalo nám to nejlepší, co tady bylo. Bylo to jednotný a mělo to vtip.
- Nechci hodnotit, protože bych jenom chválil.
- Ty opilecký scény na začátku mi nepřišly přiměřený věku 6 let, který inzerovali. Jinak představení jako takový bylo perfektní.

Střípek, Plzeň - BRUM POHÁDKA aneb VÝCHOVA MEDVĚDU V ČECHÁCH

- Úplně spokojeny
- Špičkový představení, nemám co bych k tomu řekla.
- Nadšený jsme byli, budem teď čekat "škodlivej jak zajíc". Strašně mě potěšilo, že je možný na loutkovým divadle dělat humor typu Pane, pojďte si hrát. Do takovýho humoru se však musí dozrát.
- Zajímalo by mě, jestli se děti baví stejně dobře jako dospělí. To není kritika, je to věc, o který přemýšlím.
- Ani jedna malá kritická poznámka.
- (sběrač posléze vzdal, neboť reakce nebyla příliš různorodá, pro ukázk: výborné, fantastický, straáááše se mi to líbilo, atd., atd., atd....)

Rafanda s...

MLADÝM dramatikem René Levínským

Co říkáš současnému amatérskému loutkovému divadlu, tak jak se prezentuje na letošní LCH?

Dovolím si věc ponejprv poněkud zobecnit. Myslím, že divadlo momentálně prožívá své nejlepší léta. Byly doby, na který se tak nák divně vzpomíná, že jako něco bylo, no já nevím, lidi přišli k urně s rudou pavézou (s sebou kupu strachu) a do ní to těm hajzlům házeli. Mě bylo slabejch dvacet a líbilo se mi jedno divadlo do roka a to eště museli přijet z Petrohradu Liceději. A teď je toho vážně kupa. Nebeskýho Sonáta, Pitínskýho Pastorkyňa, Lébliv Ivanov, Krobova Zahradní slavnost a tak pořád dál. I ty Medvídci sou čím dál lepši. A když se vrátím na Chrudim, tak sem z toho stejně nadšenej. Ať je to Cvikov, který považuju za totální zjevení a blažim se tím, jak se pro mě vod nikad vobjeví taková živá a poučená bomba se všim jak má být nebo Střípek, kterému Zalehlý ucho (viz. Divadlo č.3) dává deset bodů z deseti a já se přidávám a říkám, že sem teda vážně v životě neviděl figuru, se kterou bych se moh tak ztotožnit jak s tátou (nejhodnějším) medvědem. Jako, že si taky nejrač vezmu tepláky, čtu si výsledky Wimbledonu, popíjím lahváce a hladím si břicho. A když začne nepřítel vyhrožovat rodinu (či mou hradeckou vlast) tak si taky sundám úsměv, nasadím si svaly a dám mu rázné do držky. A taky mě napadá, že je vážně jedno, esivá to vážně dobrý divadlo hrajou autsajdři ze Sudet nebo zdatný účastníci CELOSTÁTNÍCH přehlídek, dyž vezmou ty detaily a postavěj situaci, jak se říká v semináři Cě, že má začátek, prostředek a konec, tak sem z toho PROSTĚ hotovej.

Ve výtvarně zaměřeném semináři působí MLADÝ dramatik jako ten, který připomíná mladým divadelníkům spojitost dramatického textu a výtvarna?

Sám bych to neřek lip.

K MLADÉMU dramatikovi samému. Po Elleně Štěpánové přišla Přehrada. Po Přehradě přišlo nebo přijde kdo, co?

Kašpárek, četník koločavský. Hrajem to v Draku na Amátce a doufám, že to zahrajem cvikovskejm na podzim jako předskokani. Představuju si to jako dvojprogram k počtě čaje a kličkum. A taky to snad vyjde v SaDu čtyřce, tak si ho kupte, vzkazuje Vám to sám Král. Karel.

Z dikafónu doslovně přepsal Šimon Olivětín.

Ptala se Petra Kosová

strana: silni-
c e

strana: moře

Spojáček, Liberec - O UPOVÍDANÉ VRBĚ

Milé, milé, miloučké! Tak nám to plyne a teče a člověk se dívá a bez vzruchů se prodívá až na konec. Neublíží, neurazí nepovzneše, nepovzbudí. A co my s tím?

Potěší nás upřímnost, poděsí nás unylost. Chtějí, doopravdy chtějí zahrát nám pohádku a skutečně, podaří se jim to odehrát. Sice náhodou mě neoslovili a chyběla mi akce, jakýkoliv pohyb, alespoň smítečko, kdyby se pohnulo, hlas zachvěl. Jen jodlování hejkala mě občas probudilo z ospalé letargie. I muzika byla nic proti ničemu i spor se moc nevyhrotil, on asi ani nebyl. Ale hráli jste hezky s marionetama tma, myslím teda za provázky hezky tahali, abychom vám nekrivdili. Dutě mi vaše struna zazněla i veselý a sluncem štěstí, lásky, pravými hodnotami prozářený konec, nakonec tedy koneckonců nic nezakončil. Spiš to uspalo.

Petr

Divadlo loutkových omylů, Cvikov - ČERVOTOČÍ ČAJ

Konečně představení, které došlo naplnění svých ambic. Předpokládám, že zaměrem souboru bylo, aby se diváci dobře bavili a, považte, diváci se dobře bavili. Svižné tempo, humor, který vyrůstá přímo z osobnosti hereců, naprosto adekvátní výtvarné prostředky (jednoduchá, ale funkční scéna, typ loutek přesně užitý, snad se jen mohly méně blyštět). A hlavně skvělá muzika. Ta jako by šla nejlouběji, dál od jednoduchého nonsensového příběhu, bylo v ní víc člověčenství, osobitost (nejdříve jsem si říkal: Koubek, Nos, Bittová? - prdlajs, jsou to cvikovští). Jen snad na pár místech zkrátit sekvenci, sem tam vynechat lacinější vtíp, popravit slůvko, nepatrně zkultivovat hlas a ...

Nic nebylo samoučelné. Vše působilo komplexně. Mili Omylove, stál jsem celé Vaše představení a nevidalo mi to. Odestal bych ho znovu a rád.

František

TAKOVÁ MALÁ OMLUVA

Hudba mi řve při vínku na Vítku do ouška a já jsem si uvědomil, že bych měl na pravou míru uvést pro někoho snad maličkost, pro mne však podstatnou věc, hlavně se ale omluvit dotyčnému člověku.

Při pročítání všech upoutávek na představení apod. jsem si všiml, že u našeho představení je do kolonky scénografie uvedeno: soubor. To je sice pěkné, ale nikde není napsáno, že loutky nám udělal

František Pešan

USLH Mnichovo Hradiště

divadlo Z Půdy.

Pro náš soubor je totiž samozřejmostí, že jinými loutkami nehraje, a tak nás ani nenapadlo autora loutek uvést. A tak se ti, Franto, omlouvám, že jsem si na tebe nevzpomněl, a doufám, že ty si aspoň vzpomeneš a přijedeš nám dělat roztleskávače, jak jsi slíbil.

Rudolf Krause

LD Spořáček, Liberec

P.S. Doufám, že dostanu frtána.

(dostal, pozn. red.)



Reakce redakce

Střípek Plzeň: BRUM POHÁDKA

Střípek je synonymum osvědčené kvality. Herecké výkony, práce s loutkou, hudba, výtvarná složka představení, kvalitní texty. Brum pohádka na tvorbu Střípku v tomto ohledu jednoznačně navazuje. Jen si dovolím několik kritických poznámek, přestože (nebo právě proto) mi byl Střípek víc než rok vzorným otcem, ale hlavně matkou.

Text se od původního (tedy toho, který jsem četla před dvěma lety) značně vyčistil (čti: ku prospěchu zjednodušil) do mnohem jasnějšího a nosnějšího příběhu. Obsahuje pro dramatický útvar důležitou věc: zápletku, konflikt. Bohužel na jevišti příliš patrný a vystavěný nebyl, tím pádem spadl rytmus a tempo představení a pak už se toho mnoho nedělo.

Pochvala: Díky bohu, že pasáže vyzývající k slzopudným scénám byly přece jen usměrněny a odlehčeny.

Výhrada k loutkám: zblízka jsou moc pěkné, ale zdálky trochu vypadají jako stížené prašivinou, zvláště když se nakupí.

Tolik něco výhrad, přehlušených radostí, že dobré loutkové divadlo se letos na Chrudimi přece jen objevilo (vyjma skvělé Červotočí čaj). Pobavila jsem se, potěšila a ráda vás viděla. A v neposlední řadě mi odlehlo.

Petra

Ta/Ten píše!

NĚCO Z TAJNÝCH ARCHIVŮ

Jen zasvěcení znají skutečný důvod neustálých odkladů představy Pippichova divadla. Jedná se totiž o spiknutí - v Pippichově divadle se dějí podivné věci.

Zjistili jsme, že o těchto událostech bude natočen další díl amerického seriálu Akta X- Naš spolupracovník v Hollywoodu získal stručný obsah scénáře:

Oba agenti FBI přijíždějí do Chrudimi. Při prohlídce Pippichova divadla zjišťují podivné věci: Ve sklepě na ně zaútočí dřevěný drak, v redakční místnosti kuji pikle čarodějové a ježibaby. Po chodbách bloudící hloupý Honza jako by znal pozadí události. Je však zavražděn zhypnotizovaným Kašparkem a Vocílka je unesen. Všechny stopy vedou k zahradníkovi nebo snad k panu Kadeřávkovi - on i zahradník se však ukazují nevinnými. Pozornost se zaměřuje na organizačně zdatného Ludka Richtera, který neustále znepřesňuje hodiny a místa představení. V závěrečné sekvenci při seminární diskusi se Luděk Richter, těsně před zatčením, přesouvá do osmé - intelektuální dimenze. S sebou pak bere všechny porotce. Incenační poznámka: Vše je neustále znejasňováno záblesky fotoaparátových blesků.

Konec

Jarda Stuchlík



Wyneseho

ZE SEMINÁŘE B

V tomto článku bychom vás chtěli seznámit s prací našeho semináře B, jehož lektorka Jarmila nás učí zacházet s předmětem. K dispozici máme zajímavé věci, které přinesla Jarmila, ale i věci nalezené a donesené do semináře. S předměty se seznamujeme, ožívujeme je a snažíme se v nich najít základní znaky, jenž je charakterizují. Všimáme si materiálu, tvaru a barvy. Musíme využívat i své pocity a představy. Cílem semináře je porozumět tomu, jak se dají v divadle předměty symbolicky použít tak, aby všichni pochopili jejich pravý význam. Myslíme si, že se nám to snad daří. Práce je zábavná, proložená živými hrami, které souvisí s naším úkolem a zároveň slouží k občasnému odpočinku.

Bernard Smis

KRÁTKÁ ZPRÁVA O SEMINÁŘI E

Požádali mne, coby bývalého redaktora Šifle Ohára a zároveň současného účastníka semináře Akrama Staňka, abych o semináři něco napsal.

Sedím na trávníku v parku za Pippichem a tím Vám sděluji, kde se seminář odehrává. Podotknu ještě, že shodou okolností se seminář stal mezinárodním, protože účastníky jsou i hosté z Rakouska.

Na počátku byla pohádka B. Němcové "O Štemberkovi". Klasická, mnohovýznamová pohádka, která v sobě nese mnoho z původního poselství pohádky: tedy "syrovost" příběhu, iniciační obřady, téma někde zapomenutého dětství a nalezení svobody poznání (dospělosti). To vše jsme se pokusili nalézt pod příkrovem tradičního vnímání pohádky.

Cílem a záměrem je inscenace na Chrudimskou pouť, a tak hned po úvodním rozboru následuje, pod Akramovým vedením, hledání inscenačních prostředků. Materiálem pro loutky (marionety) byl zvolen kámen a dřevo pospojované konopnými provazy technikou síťování. Možná historicky první pokus použít kámen jako materiál pro loutku. A tak teď v této chvíli probíhá hledání, jak ztvárnit rákos, loďku a rybáře, orla a sedmadvacet bratří.

Jestli seminář skončí malým představením, to ukáže až čas. V každém případě je však seminář zajímavým pokusem, jak ztvárnit pohádku očistěnou až na původní obsah. P.S. Jedna poznámka na okraj:

Jezdím na Chrudim už řádku let, ale vždy mě nejvíc potěší jeden okamžik - je tu spousta seminaristů, kteří jsou tedy poprvé. Většinou jsou to lidé mladí a divadlem doposud nepřilís oslovení. Je krásné sledovat, jak se jim postupně do řeči vkrádají taková slova a věty, jako že je třeba "pojmenovávat", že vše, co jest na jevišti přítomno, musí být použito a že vše nese svůj jevištní význam. To je samo o sobě krásné, ale to nejdůležitější pro ně přichází v okamžiku, kdy zjistí, že divadlo přináší i poznání sebe sama. I kdyby se už nikdy k divadlu nevrátili, nevadí. Tohle poznání je "na počátku jejich cesty životem" to nejpodstatnější a v té chvíli se pro divadlo stává součástí objevování té své cesty.

Edward Smis

ZPRÁVA OD RYTÍŘE - ČEKATELE (seminář F)

Deset rytířů kulatého stolu tvoří seminář zvaný *Od nápadu k inscenaci*. Artuš, pravda, je velice přísný a hledí na dočvilnost všech, kteří se vždy v den chrudimský, v hodině osmé, minutě třicáté scházejí k pravidelnému hledání divadelního "grálu". Pravda, někteří rytíři se dostavili ke společnému stolu po dvou či více letech, ale slibovaný "grál" donesli, někteří se svému "grálu" programově vyhýbají, aniž by okusili jeho silné moci. Jiní nadpřirozenou moc oslabují svou pokleslou, ale přísně dodržovanou osobitou dramaturgií.

Takže onen bájný všemocný divadelní "grál" objeví jen málo vyvolených rytířů kulatého stolu, což však nazvat můžeme úspěchem, protože hrdinský tento čin nepřípadně jenom Artušovi.

Nutno přiznat, že k rytířům našeho stolu patří ve zdech chrudimských i ti, kteří svůj divadelní "grál" již našli, i když jeho uzření námi ostatními občas odhalí, že cesta k jeho získání byla trnitá, a přesto účinky jeho zatím nezískaly tu moc.

Fredy Smis

Ein+opf

I VAŠE OBEC BY MĚLA BÝT ZAZNAMENÁNA V MÍSTOPISE DĚJIN ČESKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

Vážení loutkáři,

naše Informační a poradenské středisko pro místní kulturu, jehož činnost pravděpodobně znáte ze stránek zpravodajů Místní kultura, se ve svém útvaru Artama stalo koordinátorem práce skupiny teatrologů, kteří pod vedením Prof.PhDr. Jana Císaře zpracovávají *Dějiny českého amatérského divadla*.

dílo bude pochopitelně muset zobecňovat dílejší místní divadelní iniciativy nejrozumnějšího zaměření a spíše charakterizovat vývojové tendence amatérského divadla, než podrobně zachycovat výsledky mravenčí obětavé divadelní práce v jednotlivých souborech a místech.

něméně jsme si uvědomili, že šití a význam ochotnického divadla bychom mohli dokumentovat pokud možno nejúplnějším soupisem souborů a skupin, které v jednotlivých místech působily a působí. Takovou práci ovšem sami nejsme schopni zpracovat. Rozhodli jsme se proto, že se obrátíme na Vás s prosbou, abyste nám pomohli vyhledat místního nebo spolkového kronikáře, archiváře nebo spřízněnou duši vážící si vkladu amatérského divadla do kultury národa a požádali ho o drobnou spolupráci.

Potřebovali bychom strohý záznam údajů (bude-li to možné - iz místních částí):

1. První informace o hraní ochotnického divadla v obci je z roku:
 2. Názvy souborů (spolků, skupin) hrajících víceméně pravidelně divadlo (od roku do roku).
 3. Pokud není vyjádřeno specializované zaměření v názvu, označte je např. soubor dětí, loutkářský, atp.
 4. Pokud byla zpracována souhrnná historie divadla v obci, laskavě nás na ni upozorněte. (Autor, název, vydavatel, rok vydání).
- Zašlete laskavě na adresu: IPOS - ARTAMA, Křesomyslova 7, P. O. box 2, 140 16 Praha 4 - Nusle. Předem Vám děkujeme. Za přípravný tým projektu Vítězslava Šrámková, vedoucí ARTAMA

strana
Skály

Rozhovor sám se sebou

Jakým způsobem se od dětí (v případě rodinného semináře i od rodičů - vzhledem k jednopohlavnosti - od maminek) dozvídáte (mohu ti tykat ? - dozvídáš ? pozn. redakce) .

(Klidně mi tykej. Můžeš.) Vzhledem ke krátkosti času, kterému věnujeme povídání o představeních, a taky proto, že si myslím, že nejsme schopni (a ani to není naším účelem - nejsme seminář rozborový) víc než reflexi jednotlivých představení, volíme pokaždé jiný způsob vyjádření.

Jaký ?

První den jsme si nepovídali vůbec.

Další den?

To jsme zkoušeli vyjadřovat se přes kresbu a přehrání jedné situace z některé shlédnuté pohádky.

Jaký byl výsledek ?

Budu se opakovat pro ty, kteří chodí na diskuse - děcka se vůbec kresbou nevyjadřovaly k pohádce O pejskovi a kočičce. Zřejmě to i o něčem svědčí. I přes snahu aktéru zaujmout pohádka z hlaviček dětí vyšuměla. Naopak velice je zaujaly dvě inspirativní představení - O stařečkovi... Maminky dokonce z této pohádky "inscenovaly" situaci hledání a nalezení pokladu. Bylo to velice poetické, příjemné a dojemné. Myslím, že atmosféra byla velice podobná té "pravé" při vlastním představení. Uvznutí zaujalo děti i maminky především výtvarnou složkou (práce s "plachtou"). Nepřečetly sice mnoho významů, v každém případě však inscenace působila svou imaginací. Děcka pak inscenovala "Beránky" - především scénu stavění mostu včetně urychleného pádu smrku a odvlékání beránku čertem. Petra si pak stěžovala, že jako smrk byla dost dlouho přes propast a bolela ji záda. O ostatních inscenacích se vyjadřovalo dost okrajově.

Co středěční představení?

Měli jsme trochu problém. Někteří se nedostali na jediné dětské představení - Povídám (speluju) pohádku. Ti, kteří viděli, měli tentokrát napsat slova, která je zaujala - oslovila z představení. Malá Zdenka (doufám, že se nebude zlobit, protože ona se už jistě považuje za slečnu) s perfektní intonací nám všem přečetla : "Vrána se šýrem...neotevřu... já váš znám...já šem kósa rohatá do pul boku odhratá...žima je...pršstýček...nepomůžu...krmili sše...krev vystčíkla." Zdenka to myslela upřímně, obdivovala jak pro nás s nepředstavitelným handicapem nás krásně oslovili. A někteří neodolali a přidali obrázek. Pro pořadatele máme od dětí vzkaz asi v tomto smyslu - neberte nám možnost podívat se na představení, která jsou určená pro nás. Pokud se na ně nedostaneme, chodíme na představení pro starší a možná i trochu rušíme.

Jak byl přijat Rámus kolem Villona?

Myslím si, že děti, i když jsou upřímnější a spontánnější než my dospěláci, jsou vstřícnější - aspoň ty v našem semináři. O představení toho bylo napsáno hodně : Ty čuně! Andělo, vodprejski ! Žandárové sou tu ! Franto, vstávej! Vyhráli jsme. Ne. Jsem svobodný - ano. Zůstanu v Paříži - ne. Zemřel na špinu. Zemřel ve špitále. Žanko, já chci repete. Požehnej nám! Ty eunuchu!, atd....

Jak budete pracovat zítra ?

Ještě nevím, možná si vyrobíme loutky postaviček, které nás zaujaly...snad...

Z BIVAKU DO SRDCÍ DIVÁKŮ

Divadlo loutkových omylů, Cvikov - ČERVOTOČÍ ČAJ

Vystoupivši z houštiny za kontejnerem, ve které složili hlavu, vstoupili na jeviště a skrze něj do srdcí diváků (či minimálně do toho mého). Členové Divadla loutkových omylů z Cvikova se svým námořnickým příběhem přinesli na jeviště živou legraci v mnoha vrstvách, legraci z legrace a o legraci, a takovou pohodu, že jsem zapomněl na vydechovaný sál a sál jsem a sál a sál ...

Vloni jsem se o jednom představení vyjádřil jako o řízečku, který mi po té nevýrazné stravě předchozích divadelních zážitků konečně zachutnal, a na němž jsem si konečně smlsl. Letos by se mi tvůrci asi za podobné srovnání těžko poděkovali. Jsou totiž makrobiotici. A tak tomuto souboru hrajícímu s maňasy s hlavami modelovanými z PET lahví a rovněž s některými recyklovanými rekvizitami pouze říkám: DĚKUJI.

Akram Staněk

Slyšte!

Vzkaz pro paní Košťálovou: Nové Město pod Smrkem, manžel dojde v neděli v 13.56, máte čekat.

Letos je poměr do semináře přihlášených žen a mužů 117 : 45.

Pokud máte dojem, že jste zahlédli svitavské divadelníky, když jejich představení z programu vypadlo, vězte: opravdu nehrají z důvodu nemoci v souboru, jsme rádi, že jsou tu s námi a těšíme se na jejich další bezvadná představení.

**NÁVRH PROGRAMOVÉ SKLADBY 67. JIRÁSKOVA HRONOVA
CELOSTÁTNÍ MEZIDRUHOVÉ PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÉHO DIVADLA
SE ZAHRANIČNÍ ÚČASTÍ
HRONOV 31. 7. - 9. 8. 1997**

Z důvodu toho, že Hronov je úžasný, ale úděsně dlouhý festival, podáváme zde k nahlédnutí a pro první orientaci kusý výňatek programu letošního Hronova - t. j., pouze představení, která budou v ten či onen den sehrána. Ve kterých prostorách a v jakých časech si hravě zjistíte dotazem na ARTAMĚ.

PÁTEK 1. 8.

Divadelní soubor Jiráskova divadla Hronov - seniorská skupina; Bři Čapkové a J. Karafiát: Kořistníci
Další soubor není ještě přesně určen.

SOBOTA 2. 8.

Ozvěny II. Otevřené národní přehlídky pantomimy a pohybového divadla v Kolíně

Divadlo Bungeiza Toyama - Japonsko; Ukázka japonského tance. A. P. Čechov - Námluvy, E. Ionesco - Lekce

LS Střípek Plzeň; I. Faitlová: „Brum - pohádka aneb Výchova medvědů v Čechách

Soubor Regina Břeclav; J. H. Metánovský: Bazamar aneb Z deníku profesora Jakuba Hrona Metánovského

NEDĚLE 3. 8.

Taneční soubor Domino Praha; L. Otová: Večer moderního tance

Banovské pokútne divadlo BĀPODI Bánovce nad Bebravou, Slovensko; Silvester Lavrik: Zátisie s matkou

LS Čmukaři Turnov; D. Weissová, J. Ipser, R. Zemenová: Sadoděde, Sadoděde ...

Petr Váša: Cirkus - chaos - minaret

PONDĚLÍ 4. 8.

Divadelní spolek Tyl Rakovník; Blanka Jiruškova: Tři rubíny

Ořechovské divadlo Ořechov; R. F. Hervé, H. Milhac, V. Peška: Mamzelle Nitouche-ky aneb Láska kvete
v každém věku

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové; V. Dyk: Milá sedmi loupežníků

ÚTERÝ 5. 8.

Divadlo AHA! Lys nad Labem; B. Vian: Pravdivé příběhy

Divadelní studio D 3 Karlovy Vary; R. Anderson: Já jsem Herbert!

Divadelní soubor Tak trochu bychom Aš; A. Artaud, I. Diviš a R. Bednař: Pravda je někde venku

STŘEDA 6. 8.

Divadelní spolek brí Mrštíků Boletadice; A. a V. Mrštíkové: Rok na vsi

Divadlo HUDRADLO Zlív - Studio tvořivé dramatiky; B. Clavel: O černém beránkovi a bílém vlkovi

LDO ZUŠ Aš; M. Sendak: Tam, kde žijí divočiný

Divadlo HUDRADLO Zlív; M. Slavík: Pišťalka

ČTVRTEK 7. 8.

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové; J. Gay a dal.: Macheath K.
Superstar aneb Žebrácká opera

Rádobydivadlo Klapý; H. Ibsen, L. Valeš; P. G. aneb Romantický příběh

PÁTEK 8. 8.

Mladá scéna Ústí nad Labem; R. Kipling, K. Herzinová: Maugli

Divadlo Orchidee Rennes - Francie; G. Buchner: Pravdivý
příběh vojáka Vojeka

SOBOTA 9. 8.

Divadlo nad kinem Horní Moštěnice; E. Kischon: Byl to skrivan

Finalisté národních přehlídek SČDO 1997:

J. Polehňa: Rakvičkárna (indiv. Výstup s loutkou)

J. Steinbeck: O myších a lidech (dialog)

M. Horníček: Dva muži v šachu (monolog)

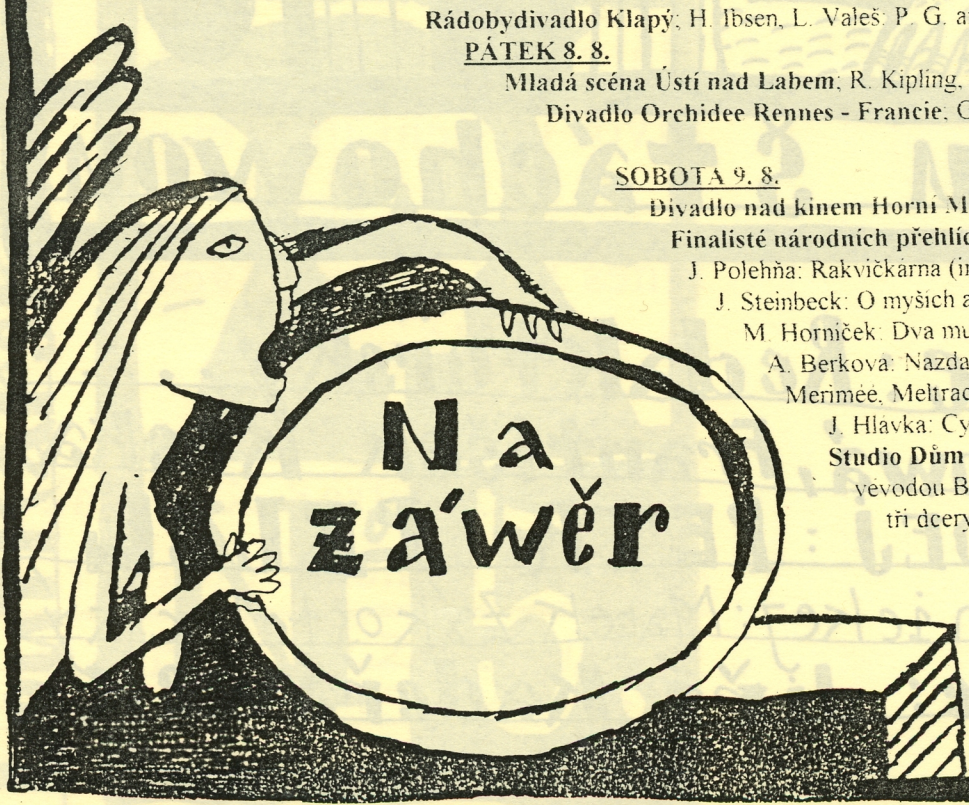
A. Berková: Nazdar, Ančo (monolog)

Merimée, Meltrac, Halevy, Bizet: Carmen (dialog)

J. Hlávka: Cyrano a ... (div. jednoho herce)

Studio Dům Brno; Hubert Krejčí: Arlekino

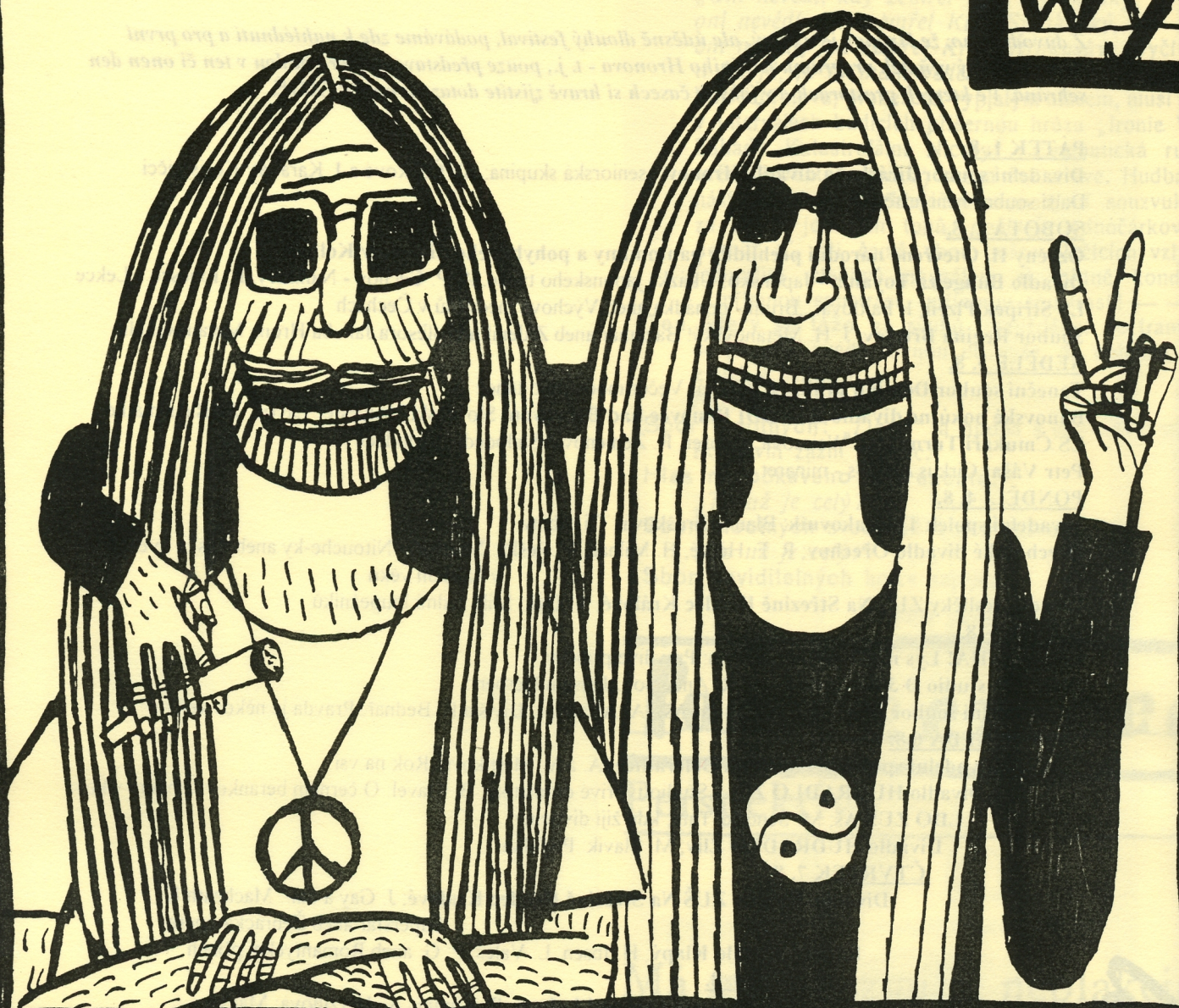
vévodou Bretaňským aneb Král Leyr a jeho tři
tři dcery neboli Zkamenělý princ



**Na
z á v ě r**

České máničky zdra-

wý



Helenu Štáchowou

Redakce: Redaktorský.....

Petra Kosová, František Kaska

NÁŠ MLÁDEJ: PETR PELCL

Wýtvarnickéj: Marek Zákostelecký

Spolupráce: Jiří Kadeřávek